

perben ezen összeg erejéig, valamint 130 pengő költség erejéig marasztaltatott az alperes. Felperes az ítéletet a perköltségre vonatkozó részében megfellebbezi és költségeinek 440 pengőben való megállapítását kérte. Ezt a fellebbezést azonban a kir. ítélőtábla hivatalból utasította vissza azzal az indokolással, hogy „a Te. 24. §-ának 1. bekezdése szerint a fellebbezés megengedhetősége kérdésében a fellebbezési érték az irányadó, melynek megállapításánál a 3. bekezdés második mondata szerint az az általános szabály, hogy a perköltség nem tartozik a figyelembeveendő járulékok közé. A harmadik bekezdés harmadik mondatában foglalt kivételes szabály értelmében pedig csak a megítélt perköltség veendő figyelembe, de ez is csak akkor, ha a per főtárgyának értéke szerint különben a fellebbezés mindkét félre kizárt. Ebben a perben felperes fellebbezése a per főtárgya tekintetében kizárt, alperes ellenben, mert 283 pengő tőkében marasztalták, a Te. 24. §-a és a 49000/1931. I. M. számú rendelet 2. §. 5. a) pontja értelmében élhetett volna fellebbezéssel, de nem élt, továbbá a megítélt költség összege is kisebb a 200 pengőnél, de ebből sem a fellebbező felperest marasztalták, hanem alperest, már pedig csak a megítélt költség, vagy részköltség támadható meg fellebbezéssel és nem a meg nem ítélt költség, vagy költség-rész.” A budapesti tábla döntése annyira világos, hogy ahhoz különösebb magyarázatot fűzni feleslegesnek látszik. Az is kétségtelen, hogy a most ismertetett és jogerős szegedi kir. törvényszék Pf. I. 2485/1933. és Pf. II. 3039/1933. számú ítélettel eldöntött perben, valamint a budapesti tábla VI. 4932/1933. szám alatt kelt ítéletével befejezett perben lefektetett tényállás a kérdés lényegét illetően teljesen azonos. Különös tekintettel arra, hogy igen fontos érdek fűződik ahhoz, hogy az egyszerűsítési törvény által megszorított fellebbezés kérdése legalább azokban az esetekben, amelyekben erre a törvény homályos rendelkezése módot ad, magyaráztassék a fellebbezés megengedhetősége irányában talán nem volna felesleges e kérdést a Kúria jogegységi tanácsának elbírálása alá bocsátani.

Dr. Habermann Gusztáv.

Modern technika és szerzői jog címmel október 26-án *dr. Szente Andor* tartott a *Civiljogászok Vitatársaságában* előadást a rádió, film és hangosfilm szerzői jogáról. Az 1921. évi szerzői törvény a rádió és hangosfilmjogot egyáltalában nem szabályozza, mert ezek a találmányok akkor még ismeretlenek voltak és a filmjogra vonatkozólag is csak kevés rendelkezést tartalmaz. Így az új technikai találmányok az érdekes vitakérdések egész tömegét vetik fel a szerzői jogban. A rádió mindennapos műsorszámái: a vendéglőkből való zeneközvetítések, a grammo-fonoközvetítések, színházi előadások, hangversenyek és hangosfilmelőadások közvetítései szebbnél szebb jogkérdéseket vetnek fel. A filmjog terén még az sincsen tisztázva, hogy kit illet meg:

a film szerzői joga és tisztázatlan a hangosfilmjog és a filmesítési kényszer kérdése is. Mindezek a nagy kulturális és gazdasági jelentőségű kérdések mielőbbi törvényes szabályozást igényelnek. Szerző berlini tanulmányútján gyűjtött anyagát dolgozta fel előadásában, melyet a nagyszámú és előkelő közönség nagy tetszéssel fogadott. Az előadáshoz *dr. Kelényi Jenő* és *dr. Beck Salamon* szóltak hozzá, előbbi a rádióban való gramofon-közvetítéssel, hangszóróhasználat és a filmesítési kényszerrel kapcsolatosan, utóbbi főként a filmesítési kényszer kérdéséhez. Az előadásért az elnöklő *dr. Székely Lajos* mondott köszönetet.

Ügyvédi középpárt néven új ügyvédi párt alakult. Örömmel üdvözlünk minden ügyvédi pártot, mely az ügyvédség mozgalmait erősíti és a közömbösök közül egy újabb csoportot megnyer az ügyvédi kérdésekkel való foglalkozásnak és érdeklődésüket felkelti az ügyvédi kar fontos problémái iránt. Különösen biztosíték az új párt hasznos tevékenységére nézve, hogy az ügyvédi kar kitűnőségei foglalnak helyet a párt vezetőségében. A párt elnöke: Lévy Béla, ügyvezető elnöke: Kramer Emil, igazgatója: Miklós Gyula.

IRODALOM.

A részvénytörvény előkészítése. A magyar részvényjogi reform anyagának előkészítése a magyar Jogászegylet által kiküldött Bizottság munkálata. A Magyar Jogászegylet kiadásában jelent meg e 365 oldalnyi terjedelmű testes kötet, amely magába foglalja azoknak írásos véleményét, akiket a Magyar Jogászegylet igazgató-választmányának 1930. december 13-án hozott határozata folyamánaképpen néhai Szász Béla véleményadásra felkért. Ez írásos vélemény alapján a részvényjogi bizottság 1931. nov. 6-tól 1932. febr. 24-ig tartott üléseket. Az ülések jegyzőkönyveit az ott tartott felszólalásokkal szintén tartalmazza a munka. A bizottság főelőadói dr. Kuncz Ödön egyetemi professzor és dr. Sichermann Bernát voltak.

A tárgyalás alapját a német tervezet s a német 1931. évi szept. 19-én kelt szükségrendelet képezték. A véleményezőik jelenlegi részvényjogunk, a bírói gyakorlat s a Kuncz-féle tervezet nyomán vizsgálták mindazokat a kérdéseket, amelyeket a német Tervezet felvetett. Hűsz előadói vélemény készült, amelyek a részvényjog minden számbajövő kérdését feldolgozták. E vélemények mindegyike a maga nemében kis jogirodalmi remekmű, amelyet az anyag fölényes ismerete s a gondolkodás eredetisége és mélysége jellemez. Ismertetésük e helyen lehetetlen s annyiban felesleges is, hogy mindazok számára, akik törvényalkotási szempontból a részvényjog kérdéseivel a jövőben